

ĐỀ THAM KHẢO THI TỐT NGHIỆP THPT – ĐỀ 4**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 12****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****I. ĐỌC HIỂU (4.0 điểm)***HS đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:***Câu chuyện tình ở Thanh Trì**

(Trích)

Vũ Trinh

Nguyễn Sinh, người Thanh Trì, diện mạo tuấn tú, phong thái đường hoàng, mồ côi cha từ sớm. Thuở nhỏ, Sinh có đi học nhưng vì nhà nghèo, không được học đến nơi đến chốn. Cạnh làng có dòng sông nhỏ, nhà Sinh vốn làm nghề chèo thuyền nên Sinh theo nghề đó. Hồi ấy, ai làm nghề lái đò đều khéo hát bài ca chèo thuyền. Khi nhàn rỗi, Sinh cũng tập hát, có mấy tháng, Sinh đã học thuộc hết các bài ca.

Sinh khuôn mặt đã xinh tươi hơn người, giọng hát lại càng ngọt ngào. Mỗi khi gió mát trăng trong, mỗi khi ban mai vừa rạng, hoàng hôn mới buông, chàng lại gõ nhịp chèo mà hát, khiến ai nghe cũng phải ngất ngây.

Bên bờ sông là nhà phú ông họ Trần, có một cô gái chưa chồng. Nghe Sinh hát, nàng rất ưa, thường ngồi tựa cửa sổ liếc nhìn. Thấy mặt Sinh, nàng lại càng không sao quên được. Nàng lên nhờ con hầu đem khăn tặng Sinh, và dặn nó bảo Sinh sớm nhờ người làm mai mối. Sinh về nhà bàn với mẹ. Mẹ bảo:

- Người ta giàu, nhà mình nghèo. Giàu nghèo cách biệt, con làm sao mơ tưởng được đám ấy!

Sinh thưa

- Đây là ý nguyện của cô gái!

Rồi ép mẹ đi hỏi. Bà mẹ bất đắc dĩ, phải đem tiền nhờ bà hàng xóm đến thưa chuyện trước với ông Trần. Ông Trần không nhận lời. Bà hàng xóm lại cố nài xin, lại hết lời ca ngợi Sinh đẹp trai, đứng đắn.

Ông Trần tái mặt, nổi giận nói:

- Có phải là thằng lái đò hát xướng không? Nó tài giỏi, đẹp trai, tôi biết cả rồi. Nhưng con gái tôi xấu xí, thô lậu, không xứng đôi phải lứa được với nó đâu. Xin phiền bà từ chối giúp họ.

Bà hàng xóm vừa ra khỏi cửa mấy bước, đã nghe ông nói lớn:

- Cửa nhà như thế này, con gái yêu kiều như thế này, mà lại có thằng rề lái đồ à? Mụ ăn mày này thực ngu hết chỗ nói!

Bà mới trở về, kể lại những lời của ông Trần. Mẹ Sinh vừa xấu hổ, vừa tức giận, mắng Sinh, Sinh cũng phẫn uất nói:

- Ông già ấy làm nhục người ta quá lắm, chẳng qua cây có nhiều tiền bạc thôi. Ta thử bỏ nghề chèo thuyền xem có làm giàu được không!

Rồi Sinh từ biệt mẹ ra đi.

Trước đó, cô gái đã biết bố mình sẽ cự tuyệt cuộc hôn nhân, nên rất thất vọng, nhưng không dám đem mối tình u uẩn của mình nói với bố. Biết bố khinh Sinh nhà nghèo, nhân lúc bỏ sơ ý, nàng lấy trộm hai trăm lạng vàng, sai người ngấm đưa cho Sinh để làm sinh lễ. Nghe tin Sinh phẫn chí bỏ đi, không biết là đi đâu, trong lòng âm thầm thương xót. Mỗi khi không có ai, nàng lại nhìn bóng mình mà nuột lệ. Dần dần, nàng sinh bệnh, chân tay rời rã, vóc dáng gầy mòn, trong bụng kết thành một khối rắn như đá, chữa chạy thế nào cũng không khỏi. Cứ như vậy đến hơn một năm thì nàng qua đời. Trước khi mất, nàng dặn lại:

- Trong ngực con chắc có vật gì lạ. Sau khi con mất, xin hỏa táng để xem đó là vật gì.

Ông Trần làm theo lời con. Khi lửa thiêu đã lại, ông thấy trong nắm tro xương, sót lại một vật to bằng cái đầu, sắc đỏ như son, không phải ngọc, cũng chẳng phải đá, nó trong như gương, búa đập không vỡ. Nhìn bên trong thì có bóng một con đò, trên đò có một chàng trai ngả đầu tựa mái chèo nằm hát. Ông nhớ lại chuyện ngày trước, mới hay con gái mình đã chết vì chàng lái đồ, hối hận cũng không kịp nữa. Ông bèn đóng một chiếc hộp con, đặt khối đá vào trong, để thờ phía trên giường con gái.

Sinh bỏ nhà, một thân trở lại đất Cao Bằng, sống dựa vào viên tướng trấn thủ xứ ấy. Vì hát hay nên chàng được quý mến. Hơn một năm sau, trong túi đã có chút của nả. Vài năm sau nữa, Sinh tích góp được hơn ba trăm lạng. Chàng nghĩ: “Số vàng này đủ để dùng vào việc vui được đấy!”. Rồi Sinh sửa soạn hành trang trở về. Đến nhà, hỏi thăm, được biết mọi chuyện về cái chết của cô gái. Sinh đau xót tuyệt vọng, vội sắm sửa lễ vật đến điếu nàng. Làm lễ xong, ông Trần mời Sinh ở lại dùng cơm. Sinh xin ông cho xem cục đá cất giữ trong hộp. Ông mở hộp lấy ra đưa cho Sinh. Sinh nâng niu cầm lấy, xúc động khóc rống lên, nước mắt nhỏ xuống khối đá. Bỗng nhiên, khối đá tan ra thành nước, chảy đầm đìa thành máu tươi, ướt đầm ống tay áo chàng. Sinh xúc động trước mối tình của cô gái, thề không lấy ai nữa. [...]

(Theo Nam Ông mộng lục và những truyện khác, Nhiều tác giả, NXB Văn học, 2001, tr.125-128)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. Xác định ngôi kể của văn bản.

Câu 2. Chỉ ra 01 biện pháp tu từ được sử dụng trong câu văn sau: Khi lửa thiêu đã lại, ông thấy trong nắm tro xương, sót lại một vật to bằng cái đầu, sắc đỏ như son, không phải ngọc, cũng chẳng phải đá, nó trong như gương, búa đập không vỡ.

Câu 3. Nhận xét về đặc điểm của cô gái họ Trần qua đoạn văn sau:

Nghe tin Sinh phần chí bỏ đi, không biết là đi đâu, trong lòng âm thầm thương xót. Mỗi khi không có ai, nàng lại nhìn bóng mình mà nuốt lệ. Dần dà, nàng sinh bệnh, chân tay rời rã, vóc dáng gầy mòn, trong bụng kết thành một khối rắn như đá, chữa chạy thế nào cũng không khỏi. Cứ như vậy đến hơn một năm thì nàng qua đời.

Câu 4. Phân tích tác dụng của việc sử dụng yếu tố kì ảo trong văn bản.

Câu 5. Qua bi kịch của cô gái họ Trần, tác giả muốn thể hiện thái độ, tình cảm gì?

II. VIẾT (6,0 điểm)

Câu 1. Từ số phận của cô gái họ Trần trong văn bản, bạn hãy trình bày suy nghĩ của mình về người phụ nữ trong xã hội hiện nay. (Trả lời bằng đoạn văn khoảng 10-12 câu)

Câu 2. Có ý kiến cho rằng: Thất bại chính là cơ hội để bạn khởi đầu lần nữa một cách hoàn hảo hơn.

Dưới góc nhìn của người trẻ, bạn hãy viết một bài văn nghị luận (khoảng 600 chữ) trình bày quan điểm của bản thân về ý kiến trên.